

1883-03-19

AFSENDER

Joakim Skovgaard

MODTAGER

H.C. Aggersborg

FAKTA

Dokumenttype:

Brev

Omtalte personer:

Susette Holten

Kristian Zahrtmann

Arkivplacering:

Mappe 16 nr 37

DOKUMENTINDHOLD

Joakim Skovgaard skriver om muligheden for at Aggersborg, Wilhelmine Skovgaard og de andre derhjemme kan komme og besøge ham i Italien. Han og Zahrtmann rejser til Urbino og forventer hjemkomst d. 2. april. Viggo Pedersen har ikke råd til at tage med. J.S. beklager sig over, at han ofte må tage afsked med de rejsende i Rom, som han knytter bånd til.

TRANSSKRIFTION

Kasse 16

Brev 37

Roma 19 Marts 1883

Besvaret 21 April 1883

Kjære Onkel!

Nu har vi varme, enten det blæser eller er stille, enten solen skinner eller ej, varmt er her og buskene bliver grønnere og grønnere. Og I lever nok bag en ismur så tyk som ud til Trekroner, om rygget siger sandt. –

Da der virkelig lader til at være håb om at få Eder her ned til sommer, må jeg ligeså godt straks skrive et lille forord. Ja det er kun den kedelige omstændighed jeg må tilstå, at hvis I kommer, bliver det dog højst usikkert, ja meget lidet rimeligt at vi kan ligge sammen på et sted i længere tid. At vi ses er jo en selvfølge, men i hvor lang tid, det er spørgsmålet. For mig er to ting særlig om at gjøre, først at få min sommer så udelt som muligt på et godt sted og dernæst at ligge sammen med kamerater; men I vælger vist helt andre steder end jeg. Men nu behøver vi vist ikke at græde mere over den ting för end I er •2• nærmere ved en beslutning. Af et brev fra Cathrine, som jeg fik i dag, ser jeg at Du dog nu er næsten helt rask, det må da også være noget af det tungsindigste ikke at kunne bruge sine ben, men være så fastgroet til en stol, som en blomst til jorden; blomsterne kan jo være meget rare og vel også tilfredse med deres vilkår, men misunde dem gjør vi dog ikke. Jeg håber da at Faster heller ikke længere er blomst, men er fra blomst steget til hyldeblomst og derfra atter til hyldemaler, så hun nu atter kan före [?regiment] over alt det rare som står på dine forskellige hylde; jeg mener just ikke dem i dit bogskab, snare dem i kökken og kælder. – På fredag aften kl 11? Rejser Zahrtmann og jeg da, om alt går vel til Urbino og andre steder der i egnen, ja til Urbino når vi vist först på mandag eller Tirsdag, men det er vist også tidsnok, da det vist bliver den vigtigste dag i Raffaelsfesten Tirsdag eller Onsdag. I en af byerne der kommer der nok mange mange tusind pilegrimme året rundt, og så vel forholdsvis mange ved påske •3• tiden,

den glæder jeg mig til at se, i det hele tænker jeg det bliver en interessant Tur, når det bare vil lade være at regne. Jeg tænker vi er her tilbage den 2den april. Desværre synes Pedersen at han hverken har råd eller tid til at tage med. Den 20de. Det er ækelt med alle de rejsende, som er her i Rom, for så snart man har sluttet

sig lidt til nogle af dem, så rejser de, og det er ikke rart at skulle sende små bidder at sit hjerte til højre og venstre hver anden dag, de fleste går i denne tid til Neapel. Heldigvis kan jeg gjerne sige, er der snart ikke flere tilbage af trækfuglene. Man lærer folk hurtigt og til dels også godt at kende på rejser, men de bedste mødes jeg vel med i Kjöbenhavn engang. Så til næste år kommer her et nyt hold, det er underligt at tænke på, lige det modsatte af når jeg tager afsked med mine billeder for at tage fat på ny. Og det er jo fordi, at menneskene lærer man at kende og finder mere og mere godt hos dem, men dem som man endnu ikke har set, kan man umuligt glæde sig til så længe de •4• kendte står frisk i minde. Billederne derimod ser man skönnest når de födes i tanken, men om de lykkes aldrig så godt, så lærer man under arbejdet mere deres dårlige end deres gode sider at kende, og så skilles man let fra dem for imidlertid er der födt nye ideer som stråler skönne uden at skæmmes af det håndgribelige ufuldkomne klædebon; god nat. Den 21de. Vidste Du hvor magelöst her nu er og hvor overmagelöst her sikkert bliver i den nærmeste fremtid, tövede Du ikke længere end nödvendigt inden Du rejste her ned, men spørg Cathrine, hun vil nok holde med mig i, at sydens forår er varmere og mere berusende end det danske. Lev nu vel, hils alle og kan Eder nu godt begge to,

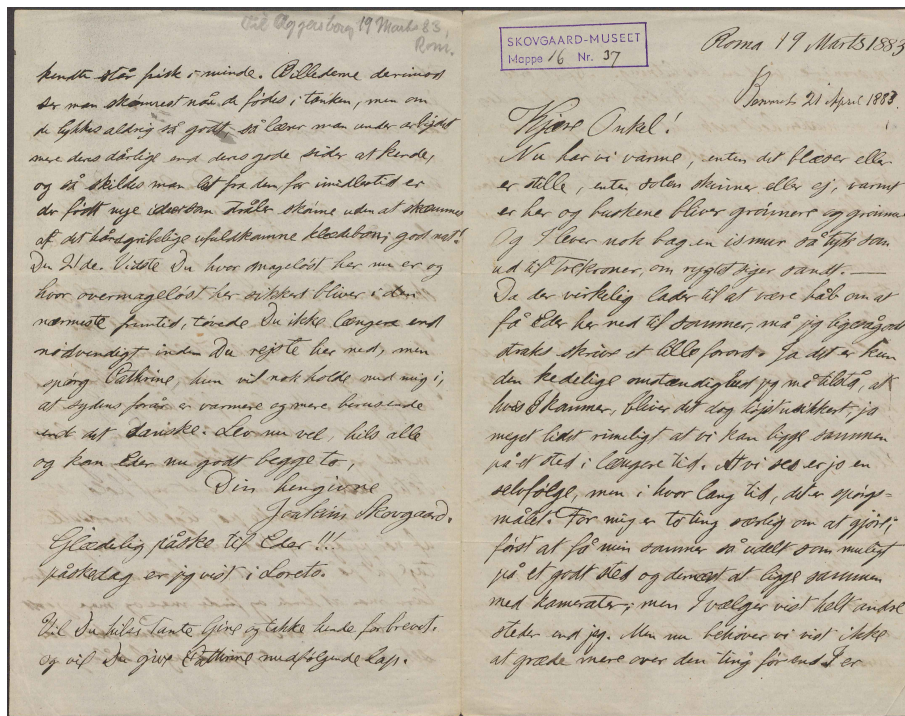
Din hengivne

Joakim Skovgaard.

Glædelig påske til Eder!!!

Påskedag er jeg vist i Loreto.

Vil Du hilse Tante Gine og takke hende for brevet. Og vil Du give Cathrine medfølgende lap.



KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

nærmere ved en beslutning. Af et brev fra Celleren, som jeg fik idag, ser jeg at du dog nu er næsten helt rask, det må da også være noget af det tungindvirkte ikke at kunne bruge sine ben, men være så faldgrubt til en stol som en klodt til jorden; klodterne kan jo være meget rare og vel og så hjælper med ders vilde, men måske den gjør vi dog ikke. Jeg håber de stifter heller ikke længere er klodt, men i sin klodt stegit til hyldeklodt og dog stier til hyldeklodt, så hun nu altså kan for sig mindst om alt det rare som stier på deres forskellig hylde, jeg mener just ikke den i det kongskab, mere den i Nitten og hylde. — Vi på den aften kl. 11² rejste. Lehnemann og jeg da, snart går vil til Urbens og andre stier stier i byen, ja til Urbens når vi vist først på mandag eller tirsdag, men det er vist også således, da det vist bliver den vigtigste dag i Puffball stier Tidligt eller Overdag. I en af bøgerne der kommer der nok mange mange tidens pilgerenime vist rundt, og det vil forholdsvis mange ved jærke

til Kjøbenhavn 19 Marts 83. Rom

tiler, den glæde jeg mig til at se, det hele tænker jeg det bliver en interessant tur, når det bare vil være at rejse. Jeg tænker vi er her tillige den 2. den aften. ^{og det er mig} Hverens synes Peteren at han kvorten har såkaldt det. Den 20de. Det er altså med alle de rejser, stier er her, stier, for så snart man har stillet sig lidt til nogle af dem, så rejser de, og det er ikke snart at skulle vende sine blikke af sit borte til rejse og vende her-uden dag, de fleste går i stier til til Hægel. Helt rigtig, kan jeg gerne sig, se de snart ikke blive tilbage af træffelse. Men Lær folk hurtigt og stier også godt at kende på rejse, men de bedste mødes jeg vel med i Høstskolen-angang. Så det måtte vi kunne her et nyt stier, det er vistnok at tænke på, dog det er vistnok af det vigtigste afsked med min stier for at tage på til mig. Og det er jo godt, at man måske Lær man at kende og finde mere og mere godt hos den, men derom man endnu ikke har det, kan man vistnok glæde sig til så længe de